Dosarul nr.3-986/2021

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

20 octombrie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul RÎșcani)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac
Grefier Cristina Cibotari

examinînd în şedinţă publică acțiunea în contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Iuliana Pascal în interesele SRL Luconex Plus împotriva Primăriei municipiului Chișinău privind accesul la informație,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 18.04.2023 avocatul Iuliana Pascal în interesele SRL Luconex Plus a înaintat acțiune de contencios administrativ în contradictoriu cu Primăria mun. Chișinău solicitând:

1. Obligarea Primăriei mun. Chișinău să ofere un răspuns strict la subiect la întrebarea: ”terenul cu nr. cadastral ***** face sau nu parte din spațiul verde al mun. Chișinău la momentul adresării primei cereri din data de 15.12.2023, precum și la momentul actual?”

În motivarea acțiunii s-a menționat că, la data de 20 decembrie 2022 a înregistrat o cerere în cadrul Primăriei mun. Chișinău prin care a solicitat informarea despre faptul dacă terenul cu nr. cadastral ***** face parte din spațiul verde al orașului.

Nefiind eliberat un raspuns clar și strict la subiect, la data de 16 ianuarie 2023 a solicitat în mod repetat acordarea unui răspuns concret și clar dacă la data depunerii cererii din 20.12.2022, precum și la data depunerii cererii repetate, adică 16 ianuarie 2023, terenul cu nr. cadastral ***** face parte din zona verde a mun. Chișinău.

În răspunsul la cererea din 16 ianuarie 2023, reclamantul i s-a adus la cunoștință faptul că terenul cu nr. cadastral ***** face parte din domeniul public, fără a răspunde dacă acesta face sau nu parte din zona verde a mun. Chișinău.

La data de 17 februarie 2023, a solicitat repetat informarea dacă terenul cu nr. cadastral ***** face parte din zona verde a mun. Chișinău.

Prin răspunsul nr.2-03/1-370 din 24.03.2023 părții reclamante i-a fost comunicat că Primaria a examinat cererea, prin răspunsurile nr.2-03/1-420 din 06.01.2023 și 1-03/1-486 din 23.02.2023 au fost informați despre problema abordată.

Astfel, se atestă refuzul Primăriei Chișinău de a oferi un raspuns clar la întrebarea: „dacă terenul cu nr. cadastral ***** face parte sau nu din spațiul verde al municipiului Chișinău?”

In circumstanțele expuse, consideră necesară înaintarea prezentei cereri pentru a obliga Primăria mun. Chisinau să emită un răspuns clar și strict la subiect la întrebarea formulată.

Prin **referința** Primării mun. Chișinău s-a relevat că, acțiunea depusă de avocatul Iuliana Pascal în interesele SRL Luconex Plus este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă din acest motiv. (f.d. 27-28)

În ședința de judecată, reprezentantul SRL Luconex Plus, avocatul Iuliana Pascal a pledat pentru admiterea acțiunii în sensul formulat.

În ședința de judecată, Primăria mun. Chișinău și reprezentantul său nu s-au prezentat, motiv din care instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia conform art.218 lit.d) din Codul Administrativ.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă judecății este întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

În concordanță cu art. 8 din Codul administrativ, regimul de putere publică reprezintă ansamblul competențelor prevăzute de lege în vederea realizării sarcinilor autorităților publice, care le conferă posibilitatea de a se impune cu forță juridică obligatorie în raporturile lor cu persoane fizice sau juridice.

Conform art. 10 din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În acord cu art.20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În corespundere cu art. 60 din Codul administrativ, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul general curge de la:

a) data prevăzută în lege pentru exercitarea unei atribuţii stabilite;

b) data înregistrării cererii de către autoritatea publică ierarhic superioară sau de cea de control;

c) data înregistrării cererii complete, după caz cu toate actele necesare, sau de la data la care petiţia a fost transferată autorităţii publice competente. Dacă cererea nu este completă, autoritatea publică propune petiţionarului să prezinte actele lipsă şi stabileşte un termen în acest sens.

În cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărârea instanţei de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă.

Din motive justificate legate de complexitatea obiectului procedurii administrative, termenul general poate fi prelungit cu cel mult 15 zile. Această prelungire are efect doar dacă este comunicată în scris participanţilor la procedura administrativă în termen de 30 de zile, împreună cu motivele prelungirii.

În mod excepţional, când în procedura administrativă se înregistrează cazuri de complexitate deosebită care necesită timp pentru prelucrarea documentelor, autoritatea publică poate stabili un termen mai mare pentru finalizarea procedurii administrative, care nu va depăşi 90 de zile.

Conform art. 64 din Codul administrativ, autoritatea publică este obligată să soluţioneze o cerere potrivit competenţelor sale şi în termenul stabilit de lege.

Refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeaşi regulă se aplică şi în cazul nesoluţionării unei cereri în termen legal.

Prin derogare de la prevederile alin. (2), în cazurile prevăzute de lege, nesoluţionarea în termen a unei cereri se consideră drept acceptare a acesteia.

Potrivit art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În concordanță cu art. 165 din Codul administrativ, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

În consonanță cu art. 167 din Codul administrativ, dacă consideră cererea prealabilă ca fiind admisibilă şi întemeiată, autoritatea publică emitentă anulează în tot sau în parte actul administrativ individual contestat sau emite actul administrativ individual solicitat.

Dacă respinge în tot sau în parte cererea prealabilă ca fiind inadmisibilă sau neîntemeiată, autoritatea publică emitentă transmite dosarul administrativ cu toate actele autorităţii publice ierarhic superioare.

Autoritatea publică emitentă soluţionează cererea prealabilă în termen de 15 zile calendaristice. Prevederile art. 60 alin. (2)–(5) se aplică corespunzător.

Dacă prin cererea prealabilă se solicită şi repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă separată.

Conform art. 168 din Codul de procedură civilă, dacă autoritatea publică emitentă a respins în tot cererea prealabilă, decizia definitivă cu privire la cererea prealabilă este luată de autoritatea publică ierarhic superioară. Dacă autoritatea publică emitentă a respins în parte cererea prealabilă, autoritatea publică ierarhic superioară soluţionează doar partea respinsă a cererii prealabile.

Dacă este necesară investigarea circumstanţelor, autoritatea publică ierarhic superioară poate efectua ea însăşi aceste investigaţii sau poate împuternici autoritatea emitentă să le efectueze.

Soluţionând cererea prealabilă, autoritatea publică ierarhic superioară poate decide în sensul agravării situaţiei participantului care a depus cererea prealabilă (*reformatio in pejus*), dacă legea nu prevede expres altfel.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În acord cu art.195 din Codul administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

Conform art.208 din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Dacă autoritatea publică competentă decide cu privire la cererea prealabilă, deşi termenul pentru depunerea cererii prealabile nu a fost respectat, acţiunea în contenciosul administrativ este oricum admisibilă. Această prevedere nu se aplică în cazul în care printr-un act administrativ individual este favorizat un terţ.

Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acţiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

O acţiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acţiuni.

O acţiune în constatare este admisibilă numai dacă reclamantul s-a adresat anterior la autoritatea publică competentă cu cerere de constatare.

În concordanţă cu art. 218 din Codul administrativ, examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii:

a) examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în şedinţă publică, iar în cazuri de excepţie stabilite de lege – în şedinţă închisă. Participanţii la proces se citează; în citaţie se comunică locul, data şi ora şedinţei. Dacă participanţii la proces convin de comun acord, examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

b) instanţa de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acţiunii în contencios administrativ, numai dacă participanţii la proces justifică şi probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanţă;

c) participanţii la proces care s-au prezentat cel puţin o dată în şedinţa de judecată pe parcursul examinării acţiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în

contextul examinării acţiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citaţiei pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară;

d) neprezentarea la şedinţa de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanţilor şi/sau a reprezentanţilor lor nu împiedică soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ.

Conform art.219 din Codul administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu art. 225 din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

În ședința de judecată s-a constatat că, avocatul Iuliana Pascal în interesele SRL Luconex Plus a adresat la 15.12.2022 o cerere de acces la informație către Agenția Relații Funciare și Cadastru, care a fost redirecționată după competență către Primăria municipiului Chișinău, solicitînd să-I fie comunicată următoarea informație: ”terenul cu nr. cadastral ***** face sau nu parte din spațiul verde al mun. Chișinău?” (f.d. 8)

Prin răspunsul nr.2-03/1-420 din 06.01.2023 Primăria municipiului Chișinău a comunicat avocatului Iuliana Pascal că terenul cu nr. cadastral ***** constituie teren proprietate a municipiului Chișinău, domeniul public. (f.d. 20)

Ulterior, la 17.01.2023 avocatul Iuliana Pascal în interesele SRL Luconex Plus a adresat o cerere repetată către Primăria municipiului Chișinău, solicitînd să-I fie comunicată următoarea informație: ”terenul cu nr. cadastral ***** face sau nu parte din zona verde al mun. Chișinău?” (f.d. 9-12)

În temeiul răspunsului nr.1-03/1-486 din 13.02.2023, Primăria municipiului Chișinău a comunicat avocatului Iuliana Pascal că terenul cu nr. cadastral ***** constituie teren proprietate a municipiului Chișinău, domeniul public și este inalienabil, insesizabil și imprescriptibil. (f.d. 21)

Avocatul Iuliana Pascal în interesele SRL Luconex Plus a mai adresat la 21.02.2023 o cerere repetată către Primăria municipiului Chișinău, solicitînd să-I fie comunicată următoarea informație: ”terenul cu nr. cadastral ***** face sau nu parte din zona verde al mun. Chișinău?” (f.d. 13-16)

Autoritatea pîrîtă, prin răspunsul nr.2-03/1-370 din 24.03.2023 a comunicat avocatului Iuliana Pascal că pe marginea problemei abordate în cererea din 21.02.2023, a fost oferită informație prin răspunsurile nr.2-03/1-420 din 06.01.2023 și l-03/1-486 din 23.02.2023. (f.d. 22)

La 24.03.2023 avocatul Iuliana Pascal în interesele SRL Luconex Plus a depus o cerere către Primăria municipiului Chișinău, solicitînd să-I fie comunicat dacă la momentul depunerii cererii din 20.12.2022 cît și la data depunerii acestei cereri, terenul cu nr. cadastral ***** face sau nu parte din zona verde al mun. Chișinău? (f.d. 17-19)

Nefiind oferit nici un răspuns pe marginea acestei cereri, avocatul Iuliana Pascal în interesele SRL Luconex Plus a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

Inacțiunea autorității publice pârâte a determinat reclamantul să formuleze acțiune în instanța de judecată, respectând exigențele de admisibilitate a acțiunii prevăzute de Codul administrativ, în special reclamantul s-a încadrat în termenul legal, a revendicat un drept legitim vătămat – dreptul de acces la informație.

În unison cu art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau a comunica informaţii ori idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ţine seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societăţile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. Exercitarea acestor libertăţi ce comportă îndatoriri şi responsabilităţi poate fi supusă unor formalităţi, condiţii, restrângeri sau sancţiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, apărarea ordinii şi prevenirea infracţiunilor, protecţia sănătăţii, a moralei, a reputaţiei sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informaţiilor confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

Conform art.34 din Constituția Republicii Moldova, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

În conformitate cu art.1 din Legea nr.982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, prezenta lege reglementează:

a) raporturile dintre furnizorul de informaţii şi persoana fizică si/sau juridică în procesul de asigurare şi realizare a dreptului constituţional de acces la informaţie;

b) principiile, condiţiile, căile şi modul de realizare a accesului la informaţiile oficiale, aflate în posesia furnizorilor de informaţii;

d) drepturile solicitanţilor informaţiei;

e) obligaţiile furnizorilor de informaţii în procesul asigurării accesului la informaţiile oficiale;

f) modalitatea apărării dreptului de acces la informaţie.

Nu constituie obiect al prezentei legi raporturile care au legătură tangenţială cu raporturile enumerate în alineatul (1) al prezentului articol şi se referă la:

a) colectarea, prelucrarea, depozitarea şi garantarea integrităţii informaţiilor;

b) prezentarea obligatorie a informaţiilor prevăzute de lege de către persoane private autorităţilor publice, instituţiilor publice;

c) accesul autorităţilor publice, instituţiilor publice, persoanelor fizice şi/sau juridice, abilitate cu gestionarea unor servicii publice, la informaţiile aflate în posesia altor asemenea autorităţi publice, instituţii publice, persoane fizice şi/sau juridice;

d) furnizarea informaţiilor referitoare la propria activitate de către persoane fizice şi juridice private, partide şi formaţiuni social-politice, fundaţii, asociaţii obşteşti.

În conformitate cu art. 5 din același act legislativ, subiecţi ai prezentei legi sunt furnizorul de informaţii şi solicitantul informaţiei.

Furnizori de informaţii, adică posesori ai informaţiilor oficiale, obligaţi să le furnizeze solicitanţilor în condiţiile prezentei legi, sunt:

a) autorităţile publice centrale şi locale - autorităţile administraţiei de stat, prevăzute în Constituţia Republicii Moldova şi anume: Parlamentul, Preşedintele Republicii Moldova, Guvernul, administraţia publică, autoritatea judecătorească;

b) instituţiile publice centrale şi locale - organizaţiile fondate de către stat în persoana autorităţilor publice şi finanţate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuţiilor de administrare, social-culturale şi altor atribuţii cu caracter necomercial;

c) persoanele fizice şi juridice care, în baza legii sau a contractului cu autoritatea publică ori instituţia publică, sunt abilitate cu gestionarea unor servicii publice şi culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informaţii oficiale.

Pot solicita informaţii oficiale, în condiţiile prezentei legi:

a) orice cetăţean al Republicii Moldova;

b) cetăţenii altor state, care au domiciliul sau reşedinţa pe teritoriul Republicii Moldova;

c) apatrizii stabiliţi cu domiciliul sau cu reşedinţa pe teritoriul Republicii Moldova.

În acord cu **art. 6 din aceeași lege**, în sensul prezentei legi, informaţii oficiale sînt considerate toate informaţiile aflate în posesia şi la dispoziţia furnizorilor de informaţii, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate şi/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziţia lor în condiţiile legii de către alţi subiecţi de drept.

În sensul prezentei legi, drept documente purtătoare de informaţii sunt considerate:

1) oricare din următoarele (sau o parte din acestea):

a) orice hârtie sau alt material pe care există un înscris;

b) o hartă, un plan, un desen, o fotografie;

c) orice hârtie sau alt material pe care sînt marcaje, figuri, simboluri sau perforări care au un sens pentru persoanele calificate să le interpreteze;

d) orice obiect sau material din care pot fi reproduse sunete, imagini sau înscrisuri cu sau fără ajutorul unui alt articol sau mecanism;

e) orice alt înregistrator de informaţie apărut ca rezultat al progresului tehnic;

2) orice copie sau reproducere a purtătorilor de informaţii menţionaţi la punctul 1) al prezentului alineat;

3) orice parte a unei copii sau reproduceri menţionate la punctul 2) al prezentului alineat.

Informaţiile oficiale nedocumentate, care se află în posesia furnizorilor (persoanelor responsabile ale acestora), vor fi puse la dispoziţia solicitanţilor în ordine generală.

În corespundere cu art. 10 din legea precitată, persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informaţii, personal sau prin reprezentanţii săi, orice informaţii aflate în posesia acestora, cu excepţiile stabilite de legislaţie.

Dreptul persoanei de a avea acces la informaţii, inclusiv la informaţiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decât în condiţiile legii.

Orice persoană care solicită acces la informaţii în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligaţia dea-şi justifica interesul pentru informaţiile solicitate.

În concordanță cu art. 15 și 16 din actul legislativ vizat, cererile scrise cu privire la accesul la informaţie vor fi înregistrate în conformitate cu legislaţia cu privire la registre şi petiţionare.

Cererile respective vor fi examinate şi satisfăcute de funcţionarii publici responsabili de furnizarea informaţiilor.

Deciziile, luate în conformitate cu prezenta lege, vor fi comunicate solicitantului într-un mod ce ar garanta recepţionarea şi conştientizarea acestora.

În cadrul satisfacerii cererii privind accesul la informaţie, furnizorii vor lua toate măsurile necesare pentru nedivulgarea informaţiilor cu acces limitat, pentru protecţia integrităţii informaţiilor şi excluderea accesului nesancţionat la ele.

Informaţiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziţia solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informaţie.

Termenul de furnizare a informaţiei, documentului poate fi prelungit cu 5 zile lucrătoare de către conducătorul instituţiei publice dacă:

a) cererea se referă la un volum foarte mare de informaţii care necesită selectarea lor;

b) sunt necesare consultaţii suplimentare pentru a satisface cererea.

Autorul cererii va fi informat despre orice prelungire a termenului de furnizare a informaţiei şi despre motivele acesteia cu 5 zile înainte de expirarea termenului iniţial.

Conform art. 21 din aceeași lege, persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informaţii poate ataca acţiunile acestuia atât pe cale extrajudiciară, cât şi direct în instanţa de contencios administrativ competentă.

Persoana, de asemenea, se poate adresa pentru apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime Avocatului Poporului.

Persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim poate ataca orice acţiune sau inacţiune a persoanei responsabile pentru primirea şi examinarea cererilor de acces la informaţii, dar în special cu privire la:

a) refuzul neîntemeiat de a primi şi înregistra cererea;

b) refuzul de a asigura accesul liber şi necondiţionat la registrele publice aflate la dispoziţia furnizorului de informaţii;

c) încălcarea termenelor şi procedurii de soluţionare a cererii de acces la informaţie;

d) neprezentarea sau prezentarea necorespunzătoare a informaţiilor solicitate;

e) refuzul neîntemeiat de a prezenta informaţiile solicitate;

f) atribuirea neîntemeiată a informaţiei la categoria informaţiilor care conţin secrete de stat, secrete comerciale sau la categoria altor informaţii oficiale cu accesibilitate limitată;

g) secretizarea neîntemeiată a unor informaţii;

h) stabilirea plăţii şi mărimii acesteia pentru informaţiile furnizate;

i) cauzarea unor prejudicii materiale şi/sau morale prin acţiunile ilegale ale furnizorului de informaţii.

În cadrul soluţionării litigiilor privind accesul la informaţie, organele competente vor întreprinde măsuri pentru protejarea drepturilor tuturor persoanelor ale căror interese pot fi atinse prin divulgarea informaţiei, inclusiv se va asigura participarea acestora în cadrul procesului în calitate de terţă parte.

Instanţa de judecată, în cadrul examinării litigiilor privind accesul la informaţie, va întreprinde toate măsurile rezonabile şi suficiente de precauţie, inclusiv convocarea şedinţelor închise, pentru a evita divulgarea informaţiilor, accesul limitat la care poate fi îndreptăţit.

Instanța remarcă faptul că, accesul la informaţiile oficiale constituie un drept fundamental al persoanei de a fi informat, o modalitate de control asupra activităţii autorităţilor/instituţiilor publice, de stimulare a formării opiniilor şi participării active a populaţiei la procesul de luare a deciziilor în spirit democratic.

Instanța constată indubitabil că, furnizorul de informații – Primăria mun. Chișinău nu i-a prezentat solicitantului de informații – SRL Luconex Plus, în interiorul termenului legal, cele pretinse în cererea depusă la 15.12.2022 cu nr. de intrare 1426, care ulterior a fost redirecționată către autoritatea pîrîtă.

Instanța atestă că, la cererea de acces la informație a reclamantului redirecționată în cancelaria Primăriei mun. Chișinău la 20.12.2022, reclamantul a solicitat să fie informat concret: ”terenul cu nr. cadastral ***** face sau nu parte din spațiul verde al mun. Chișinău?”

Administrația publică locală a informat reclamantul prin răspunsul nr. 2-03/1-420 din 06.01.2023 că terenul cu nr. cadastral ***** constituie teren proprietate a municipiului Chișinău, domeniul public, însă acest răspuns nu coincide și nu oferă informația solicitată de către partea reclamantă, fiind în mare parte a conținutului său, unul evaziv și care nu oferă informația solicitată.

Cu referire la nerespectarea procedurii prealabile, invocate de către partea pîrîtă, se va reliefa faptul că, anterior au fost depuse cereri, inclusiv prealabile pe subiectul ce interesează reclamantul, ulterior cererea din 17.01.2023 și din 21.02.2023 a venit ca reacție la inacțiunea pârâtului în a oferi informații concrete, detaliate și integrală. În consonanță cu art. 164 alin. (4) din Codul administrativ, dacă nu este denumită ca atare, o cerere prealabilă nu poate fi respinsă din acest motiv dacă este clară intenţia de apărare împotriva unei decizii care are ca obiect emiterea unui act administrativ individual. Or sensul acestor cereri este anume de a remedia extrajudiciar problema, deși art.21 alin.1 din Legea nr.982 din 11.05.2000 oferă dreptul reclamantului de a se adresa direct în instanța de contencios administrativ pentru a-și proteja drepturile sale.

Instanța reține cu titlu de principiu că SRL Luconex Plus ca solicitant de informații este absolvit de obligația de a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate grație **art. 10 din Legea privind accesul la informație.**

Din moment ce informația solicitată de reclamant nu este de accesibilitate limitată, cu caracter personal sau exceptată de la protecția Legii privind accesul la informație, ci una oficială, Primăria mun. Chișinău urmează să furnizeze SRL Luconex Plus răspuns îîn volum deplin și concret la întrebarea din cererea de acces la informație depusă de reclamant la 15.12.2022 cu număr de intrare 1426.

În consecință, instanța constată că ingerința în dreptul reclamantului de acces nestingherit la informații nu a fost prevăzută de lege și nu a urmărit un scop legitim, astfel dreptul de acces la informație a fost încălcat.

În temeiul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.34 alin.1, 2 din Constituţie, art.5 alin.2, 6 alin.1 şi 2, art.10 alin. 1-3, 11 alin.1 lit.1)- 6) din Legea privind accesul la informaţie, art.art.224-225 din Codul administrativ, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de avocatul Iuliana Pascal în interesele SRL Luconex Plus.

Se obligă Primăria mun. Chișinău să ofere SRL Luconex Plus răspuns la întrebarea din cererea de acces la informație depusă de reclamant la 15.12.2022 cu număr de intrare 1426.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîșcani).

Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac